

פרשת בא

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו... (י, א)

ותימה דהא לא הוכבד לב עבדיו במכה זו, שהרי עבדיו אמרו בהתראה זו להיפוך, כמש"כ בפסוק ז' "ויאמרו עבדי פרעה אליו ער מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים".

ונראה, דהכבדתי קאי על העבר שהסכימו לפרעה לחזור בו מהבטחתו לשלוח את בני"י, מפני שסברו שנצח פרעה, כיון שבמכת ברד הקודמת נאמר בהתראה כי בפעם הזאת אני שולח את "כל" מגפתי וגו', ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי וגו'.

ולכך חשבו עבדי פרעה שזו היא המכה האחרונה, ואחר שראו שפרעה הבטיח לשלוח את בני"י ולא קיים זאת, סברו שפרעה נצח את משה ברמאותו, והוכבד לבם לא לשלוח את בני"י. אבל כשהתרה בהם על מכת ארבה ראו העבדים כי הם טעו, שהרי עדיין לא נגמרו המכות, ואין לדבר סוף עד שיסכים פרעה, לכן שינו דעתם ואמרו לפרעה שלח את האנשים וגו' שנוכחו עתה לדעת שלא יפטרו מהמכות רק ע"י שילוח בני"י.

מקור: רבי אייזיק אוזבנד שליט